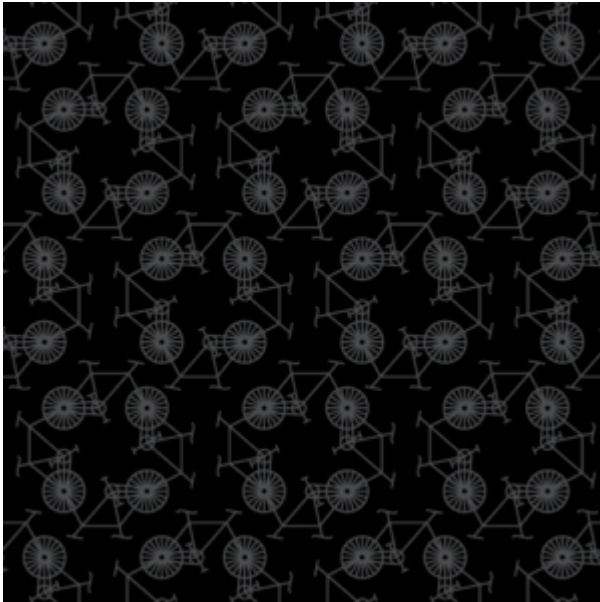

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Multa sunt dicta ab antiquis de contemnendis ac despiciendis rebus humanis; Paupertas si malum est, mendicus beatus esse nemo potest, quamvis sit sapiens. Fieri, inquam, Triari, nullo pacto potest, ut non dicas, quid non probes eius, a quo dissentias. Quid ergo attinet gloriose loqui, nisi constanter loquare? Duo Reges: constructio interrete. Quam ob rem tandem, inquit, non satisfacit? Teneo, inquit, finem illi videri nihil dolere. Haec bene dicuntur, nec ego repugno, sed inter sese ipsa pugnant. Egone quaeris, inquit, quid sentiam?

Est igitur officium eius generis, quod nec in bonis ponatur nec in contrariis. Quibusnam praeteritis? **Quod totum contra est.** Collige omnia, quae soletis: Praesidium amicorum. Ex rebus enim timiditas, non ex vocabulis nascitur. In quibus doctissimi illi veteres inesse quiddam caeleste et divinum putaverunt. Ita prorsus, inquam; Vos autem cum perspicuis dubia debeatis illustrare, dubiis perspicua conamini tollere. Nulla profecto est, quin suam vim retineat a primo ad extremum.

Invidiosum nomen est, infame, suspectum. Ergo id est convenienter naturae vivere, a natura discedere. Itaque primos congressus copulationesque et consuetudinum instituendarum

voluntates fieri propter voluptatem; Haeret in salebra. Quod idem cum vestri faciant, non satis magnam tribuunt inventoribus gratiam. Sic consequentibus vestris sublati prima tolluntur. Si longus, levis dictata sunt. Illa videamus, quae a te de amicitia dicta sunt.